

Herred vilde komme til at udrede, dersom Uendlingsforslaget under Nr. 1 bliver vedtaget, ikke skulde være ubilligt. Jeg kan ikke erkjende Rigtigheden heraf, men der er jo en stor Forskiel paa, hvorvidt et Skattepaalæg i og for sig er for høit, og hvorvidt det er for høit i Forhold til, hvad andre Skattefredse udrede. Det er kun dette, jeg har villet hævde, ligesom jeg ogsaa maa hævde, at den enkelte Skattefredses Evne til at udrede et saadant større Skattepaalæg som det omhandlede kun kan konstateres igjennem en langt mere dybtgaaende Undersøgelse og Prøvelse af de af mig omtalte Actstykker end de, der ere foregaaede førend Indbringelsen af dette Forslag.

Formanden: Det 11te kongevalgte Medlem har Ordet.

Thygeson: Jeg frasalder Ordet.

Formanden: Den 4de Landstingsmand for 7de Kreds har Ordet.

Quistgaard: Naar jeg idag ikke vil stemme for det første Forslag, der er stillet af det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer), da er det ingenlunde, fordi jeg troer, at denne Skat er Skatteyderne mere forhadet end enhver anden overordentlig Skat, jeg troer endogsaa, at den høitærede Finantsminister havde fuldkommen Ret, da han sagde, at den vilde vinde ved igjen at benyttes; jeg troer, at den ved atter at benyttes vilde have ydet et forbedret Grundlag for Procentsystemet, som der ved igjen vilde vinde en større Tilslutning i Befolkningen. Det Gnefte, der efter min Erfaring ved denne Skattelov har viist sig ofte at være blevet meget ilde optaget, er, at der aldeles intet Veilighedsbelysning tages, et Hensyn, som jeg efter min Opfattelse vilde ansee for at være uden al Fare ved en Skattelov efter Contingentsystemet. Efter min Formening har der ingenlunde viist sig mere Uvillie mod denne Skat, end der altid vil vise sig imod overordentlige Skattelove, og til en anden Tid vilde jeg have foretrukket denne Skattelov for det andet Forslag, der foreligger. Naar

jeg nu imidlertid maa gaae ind paa de Regler, der indeholdes i Forslaget under Nr. 2, da er det ingenlunde, fordi jeg troer, at disse ville give et sandere, et retfærdigere Resultat af Forholdene, men det ligger i den Nødvendighed, der nu er tilstede ligeoverfor Regeringens Forelse og ligeoverfor Landets finantsielle Stilling; det er paa Grund af den Fare, der i Fremtiden kan opstaae deraf for Finantserne, at jeg nu troer at burde afgive min Stemme i anden Retning end den, hvort jeg ellers efter min fuldeste Overbeviisning i Sagens Interesse helst vilde have afgivet den; thi jeg nærer den Overbeviisning, at Skatteansættelsen herefter ikke vil kunne blive sand og velstikket til sin Bestemmelse, førend den har vundet sin Udvikling gjennem den communale Beskatning. Det er først derigjennem, at den vil kunne opnaae den Sandhed, som i saa høit Maade bør eftertrages; men paa Grund af de forhaandenværende Omstændigheder tør jeg, som sagt, ikke holde paa Forslaget under Nr. 1. Det høitærede 7de kongevalgte Medlem (Asfing) meente, at der ikke vilde udvikle sig noget Tryk ved, at dette Forslag forelaa som Lov; ja, saa veed jeg ikke, af hvad Grund man skulde tage det for to Eigninger. Jeg har den bestemte Tillid til det høie Folkethings Patriotisme, at, naar der ikke er anden Forskiel end den, der da er tilstede, saa vil det ogsaa gjøre Landstinget den lille Indvømmelse, at Loven forandres til een Eigning; thi, har Loven ved denne Eignings Udførelse i Livet vundet nogensomhelst fyldestgjørende Anklang i Folket, hvad jeg netop troer, at den ikke vil, da vil der jo ikke være det Allermindste veien for at vedtage, at den fremdeles skal gjælde, men har det allerede efter den første Eigning, som skal lægges og opkræves efter den, viist sig, at den har saa store Mangler, at den neppe er praktisk i den Form, den har erholdt, hvorfor skal man saa være bunden ved en saadan Lov, som jo altid er en Gæne, forsaavidt den har nogen Betydning, og har den ingen, saa maa den hellere være ugyldig.

Fischer: Jeg er nødsaget til at henvende et Par Bemærkninger til det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Lehmann), da han rettede